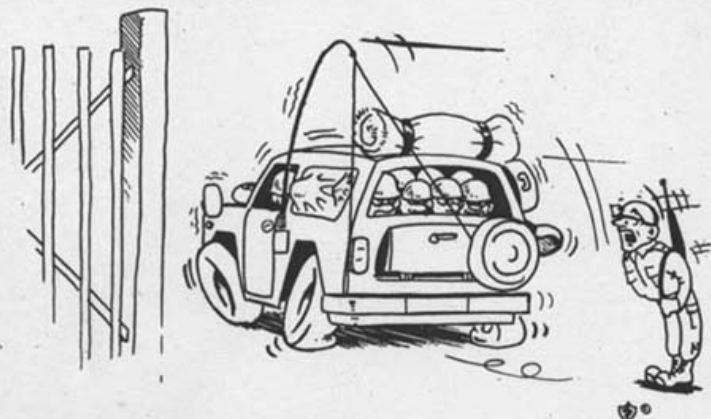

DE PADVINDERS OP WEG

Het verkenningsspeloton van 43 Tikbat was nog geen twee weken in Langemannshof. Nog vers van het OCC in Amersfoort moest het peloton deze deer laten zien wat ze in hun opleiding hadden opgestoken.

Op vrijdag 19 september, om 05.00 uur, werden we uit onze warme bedden gehaald. Met wat gemor en gevloek stapten we de ijskoude morgen in, ons haastend om de tijdslimiet van drie uur te halen. Bepakt en bezakt verlieten we de poort om ons voor een week te velde te begeven. In het gebied dat we betrokken waren we voorzien van alle gemakken: 'stromend' water, een plank met gat, ook wel WC genaamd, telefoon en verwarming. Maar de pubtentjes bleven te koud.

De eerste zaterdagochtend stond er kleurrijden in geel op het programma. Tijdens die oefening kwamen we al vrij snel in aanraking met de, blijkbaar zeer moeilijke, duitse landkaarten. In het woeste, modderige terrein, waar we onze motorordonnansen maar niet doorheen stuurden, zakten al gauw enkele laro's tot aan het reservewiel weg.

De vrije zaterdagmiddag maakte veel goed. We brachten een bezoekje aan het pantsemuseum in Munster. 's Avonds genoten we van een, door onze beste brave oefenleiding geregelde, barbecue. Ondanks dit alles waren er toch nog mensen die de benen namen (pro-

beerden). Zo hard is het verkenningsspeloton.

De zondag werd mijn inziens goed besteed aan de herinneringen aan Bergen-Belsen. Nadat de sal ons een video had laten zien, brachten we een bezoek aan één van de massagraven. Tot onze verbazing bleek op de plaats van het vroegere concentratiekamp nu een groot park met hier en daar een monument te zijn. Maar toch maakte het op velen van ons een grote indruk. Een helmenrace moest beslissen welke groep er 's nachts wacht zou draaien. De winnaars hiervan moesten een wedstrijd lopen tegen het 'steengede' kader, met als inzet twee meter bier. Ondanks goede tegenstand moest het kader toch betalen.

De rest van de week werd zwaarder, met o.a. kleurrijden, niet-tactische verplaatsingen, camoufleren, wachtlopen en afwachtingsgebieden inrichten.

Op de één na laatste oefendag braken we het bivak af en verplaatsten we ons naar het uitwijkgebied van de kaszerne. De apparatuur was weer als vanouds in letterlijke zin. Van de zes ABA's deden het er anderhalf. De twee huzaren die met de verbindingen belast waren werden letterlijk gek. Het gevolg was dat er dus nog extra contactpatrouilles moesten worden gelopen. Zelfs de opper en de luitenant deden geen oog dicht en bleven de hele nacht druk bezig in de YPR.

's Ochtends moesten we ook nog eens radarposten uitzetten. Daarna braken we alles weer af om een einde te maken aan de oefening 'Foxhound'. Na het opruimen en een aardig positieve beschouwing van de luitenant konden we de kasten weer inruimen.

In ieder geval had deze oefening ons peloton dichter bij elkaar gebracht dan de twee maanden in Amersfoort!

huzaar Toonen.

